

Tato práce z oblasti pragmatiky přináší aplikaci konceptu řečových aktů (viz např. J. L. Austin, J. Searle) na literární vzorek 15 vybraných dialogů o celkovém rozsahu 1122 vět z románu *Pýcha a předsudek* klasické anglické autorky Jane Austenové. Představena je osmičlenná modifikace klasifikace řečových aktů: representativa, assertiva, direktiva, commissiva, expressiva, interrogativa, requestiva a deklarativa. Do výzkumu je započítáno celkem osm literárních postav (a dále okrajově Charlotta Lucasová), které používají řečové akty k vyjadřování svých komunikačních záměrů. Výzkum ukazuje, že nejčteněji se vyskytují representativa, expressiva a assertiva, zatímco okrajová jsou direktiva.

Hlavní hrdinka Elizabeth, zastoupená ve 12 dialozích, nejvíce používá representativa, assertiva a expressiva. Zbývající 3 dialogy vede paní Bennetová se svým manželem panem Bennetem.

Jazyk Austenové je celkově velmi bohatý a komplexní, s častým výskytem zdvořilostních formulací. Tomu odpovídají také smíšené, vícečetné kategorie (jednoduchých je 55,8; dvojitých 39,1%, trojitých 4,6 %, čtverných pouze 0,5% z počítaných 969 vět). Práce navíc obsahuje komentáře stylistického rozboru s vybranými zajímavými literárními i doplňujícími pragmatickými aspekty zkoumaných dialogických ukázek.